

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deveto vijeće)

4. prosinca 2019. *

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Uredba (EZ) br. 1346/2000 – Članak 3. stavak 1. – Tužbe koje proizlaze izravno iz stečajnog postupka i koje su s njim usko povezane – Prodaja nekretnine i osnivanje hipoteke – Tužba radi pobijanja koju je podnio stečajni upravitelj – Članak 25. stavak 1. – Isključiva nadležnost sudova države članice u kojoj je otvoren stečajni postupak”

U predmetu C-493/18,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Cour de cassation (Kasacijski sud, Francuska), odlukom od 24. svibnja 2018., koju je Sud zaprimio 26. srpnja 2018., u postupku

UB

protiv

VA,

Tiger SCI,

WZ, u svojstvu stečajnog upravitelja UB-a,

Banque patrimoine et immobilier SA,

SUD (deveto vijeće),

u sastavu: S. Rodin, predsjednik vijeća, D. Šváby i K. Jürimäe (izvjestiteljica), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za UB, VA i društvo Tiger SCI, J. Ghestin, odvjetnik,
- za Banque patrimoine et immobilier SA, P. Spinosi, odvjetnik,
- za francusku vladu, D. Colas, D. Dubois i E. de Moustier, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: francuski

– za Europsku komisiju, M. Wilderspin, u svojstvu agenta,
odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 3. stavka 1. i članka 25. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (SL 2000., L 160, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 3.).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između osobe UB, s jedne strane, i osobe VA, društva Tiger SCI, osobe WZ, u svojstvu stečajnog upravitelja osobe UB te Banque patrimoine et immobilier SA, s druge strane, povodom prodaje nekretnina koje su prvotno bile u vlasništvu osobe UB te hipoteka koje je UB osnovao na tim nekretninama te djelovanja osobe WZ kako bi se proglasilo da su te transakcije bez učinka prema stečajnoj masi.

Pravni okvir

Uredba br. 1346/2000

- 3 Uvodnim izjavama 2. i 6. Uredbe br. 1346/2000 propisuje se:
 - „2. Pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta zahtijeva da se prekogranični stečajni postupci trebaju odvijati učinkovito i djelotvorno, a ovu je Uredbu potrebno donijeti kako bi se postigao ovaj cilj koji spada u suradnju sudova u građanskim stvarima u smislu članka 65. Ugovora.
- [...]
6. U skladu s načelom proporcionalnosti, ovu uredbu trebalo bi ograničiti na odredbe koje uređuju ovlaštenje za pokretanje [otvaranje] stečajnih postupaka i odluke koje se donose neposredno na temelju stečajnih postupaka, te su tijesno povezane s takvim postupkom. K tomu, ova Uredba treba sadržavati odredbe u vezi s priznavanjem onih odluka i propisa koji se primjenjuju, a koji također zadovoljavaju to načelo.”
- 4 U skladu s člankom 1. stavkom 1. te uredbe:
 - „1. Ova se Uredba primjenjuje na cjelokupni stečajni postupak koji ima za posljedicu djelomičnu ili potpunu prodaju imovine dužnika [djelomičan ili potpun prestanak dužnikovih prava na upravljanje imovinom] i imenovanje stečajnog upravitelja.”
- 5 Članak 3. navedene uredbe naslovljen „Međunarodna nadležnost” u stavku 1. određuje:
 - „1. Sudovi države članice unutar čijeg državnog područja se nalazi središte dužnikova glavnog interesa imaju nadležnost pri pokretanju stečajnog postupka. U slučaju trgovačkog društva ili pravne osobe, a u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da je mjesto njihova sjedišta ujedno i središte glavnog interesa.”

6 Članak 4. iste uredbe pojašnjuje:

„1. Ako ova Uredba ne propisuje drugačije, pravo koje važi za stečajne postupke i njihove posljedice jest ono države članice na čijem državnom području su takvi postupci pokrenuti, a koja se u daljnjem tekstu navodi kao ‚država u kojoj je pokrenut postupak‘.

2. Pravom države u kojoj je pokrenut postupak utvrđuju se uvjeti za otvaranje takvih postupaka, njihovo vođenje i njihovo okončanje. Posebno se utvrđuje sljedeće:

[...]

(m) pravila koje su pravne radnje nišetne, pobjone ili djelomično nišetne jer oštećuju ukupnost vjerovnika.”

7 Članak 16. stavak 1. prvi podstavak Uredbe br. 1346/2000 predviđa:

„Svaka sudska odluka o pokretanju [otvaranju] stečajnog postupka donesena od strane suda države članice koja ima nadležnost na temelju članka 3. priznat će se u svim ostalim državama članicama od trenutka stupanja na snagu u državi u kojoj je postupak pokrenut [otvoren].”

8 U skladu s člankom 25. stavkom 1. te uredbe:

„Odluke donesene od strane suda čija je sudska odluka u vezi s pokretanjem [otvaranjem] stečajnog postupka priznata u skladu s člankom 16., a koja se bavi tijekom i okončanjem stečajnog postupka, kao i stečajne nagodbe odobrene od strane tog suda, priznat će se bez daljnjih formalnosti. [...]

Prvi se podstavak također primjenjuje na odluke koje izravno proizlaze iz stečajnih postupaka i koje su s njima tijesno povezane, čak i ako ih donosi drugi sud.

Prvi se podstavak također primjenjuje na odluke koje se odnose na mjere osiguranja poduzete po podnošenju zahtjeva za pokretanje stečajnih postupaka.”

Uredba (EZ) br. 44/2001

9 Članak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.) u stavcima 1. i 2. točki (b) određuje:

„1. Ova se Uredba primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima, bez obzira na vrstu suda. Ne obuhvaća fiskalne, carinske ili administrativne stvari.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:

[...]

(b) stečaj, postupke u vezi likvidacije nesolventnih trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba, postupke prisilnog poravnanja ili slične postupke.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 10 Dana 7. kolovoza 2008. Wirecard, društvo njemačkog prava, ishodilo je od suda Ujedinjene Kraljevine mjeru zamrzavanja imovine osobe UB, nizozemskog državljanina. U tom je trenutku UB bio vlasnik stana i stambenog kompleksa u Francuskoj.
- 11 Dana 22. kolovoza 2008., UB i njegova sestra, VA, potpisali su kod francuskog javnog bilježnika izjavu o priznanju duga kojom je UB priznao da osobi VA duguje iznos od 500 000 eura na temelju različitih zajmova, obvezao se vratiti taj iznos najkasnije 22. kolovoza 2017. te je u korist osobe VA osnovao sekundarnu hipoteku na stanu i stambenom kompleksu u Francuskoj koji su bili u njegovu vlasništvu.
- 12 Dana 18. i 24. ožujka 2010. UB je za iznose od 395 000 i 780 000 eura prodao te nekretnine društvu Tiger, koje je 25. veljače 2010. osnovala VA, pri čemu je potonja u njemu držala 90 % udjela.
- 13 Nad osobom UB je 10. svibnja 2011. Croydon County Court (Okružni sud u Croydonu, Ujedinjena Kraljevina) proglasio stečaj, primjenom Uredbe br. 1346/2000 i relevantnih odredbi stečajnog prava Ujedinjene Kraljevine. Dana 1. srpnja 2011. WZ je imenovan stečajnim upraviteljem osobe UB, s učinkom od 6. srpnja 2011.
- 14 Na zahtjev osobe WZ, Croydon County Court (Okružni sud u Croydonu) ovlastio je potonjeg da 26. listopada 2011. pred francuskim sudovima podnese tužbu radi, s jedne strane, upisa rješenja o proglašenju stečaja i, s druge strane, donošenja odluke kojom se utvrđuje da su kupoprodaja nekretnina iz točke 12. ove presude i na njima osnovane hipoteke u korist osobe VA (u daljnjem tekstu: predmetne kupoprodajne transakcije i hipoteke) činile transakcije bez stvarne ili značajne naknade, u smislu relevantnih odredbi stečajnog prava Ujedinjene Kraljevine. WZ je tako namjeravao ishoditi odluku kojom bi se omogućio povratak tih nekretnina u imovinu osobe UB koja je u stečaju, u svrhu njihova unovčenja.
- 15 Dana 12. prosinca 2011., WZ, djelujući u svojstvu stečajnog upravitelja osobe UB, podnio je protiv osoba UB i VA te društva Tiger tužbu pred tribunalom de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu, Francuska), kako bi se proglasilo da su predmetne kupoprodaje i hipoteke bez učinka prema stečajnoj masi. Banque patrimonie immobilier koja je financirala stjecanje tih nekretnina intervenirala je u postupak.
- 16 Ocijenivši da je UB povrijedio svoje zakonske obveze time što nije pružio dostatne informacije o postojanju neprijavljene imovine koja se nije nalazila u Ujedinjenoj Kraljevini, Croydon County Court (Okružni sud u Croydonu) naložio je 3. srpnja 2012. da se automatski rok za obustavu stečajnog postupka prekine sve dok UB ne ispuni te obveze. Presudom od 19. studenoga 2013. taj sud je konačno odlučio ukinuti taj prekid i presudio da je stvarni datum okončanja stečajnog postupka nad osobom UB datum te presude.
- 17 Presudom od istog dana, tribunal de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu, Francuska) odlučio je da su predmetne kupoprodaje hipoteke bez učinka prema osobi WZ, u njegovu svojstvu stečajnog upravitelja osobe UB, u okvirima iznosa dugovanih vjerovnicima. Presudom od 13. svibnja 2016., court d'appel de Paris (Žalbeni sud, Pariz, Francuska) nije samo potvrdio to nepostojanje učinka, već je osim toga presudio i da ne smije postojati takvo ograničenje.
- 18 Osoba UB podnijela je žalbu u kasacijskom postupku protiv te presude pred Cour de cassation (Kasacijski sud, Francuska), sudom koji je uputio zahtjev. VA i Tiger podnijeli su protužalbu protiv iste presude, kao i WZ u njegovu svojstvu stečajnog upravitelja UB-a. U prilog svojim žalbama, UB, VA i Tiger navode da, na temelju članka 3. stavka 1. Uredbe br. 1346/2000, sudovi države članice unutar čijeg državnog područja se nalazi središte dužnikova glavnog interesa imaju nadležnost pri otvaranju glavnog stečajnog postupka. Oni također navode da je Sud u presudama od 12. veljače 2009., Seagon (C-339/07, EU:C:2009:83) i od 16. siječnja 2014., Schmid (C-328/12, EU:C:2014:6) presudio da se ta

odredba mora tumačiti na način da su sudovi države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak nadležni za odlučivanje o tužbi radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika. Međutim, UB, VA i Tiger smatraju da su u predmetnom slučaju sudovi Ujedinjene Kraljevine isključivo nadležni za odlučivanje o tužbi radi pobijanja predmetnih kupoprodaja i hipoteka, s obzirom na to da je stečajni postupak protiv osobe UB otvoren u Ujedinjenoj Kraljevini. Stoga je cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu), time što je propustio utvrditi svoju nenadležnost po službenoj dužnosti, povrijedio članak 3. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000.

- 19 WZ navodi da francuski sudovi u glavnom postupku imaju svoju međunarodnu nadležnost na temelju odluke Croydon County Court (Okružni sud u Croydonu) od 26. listopada 2011., kojom ga je taj sud ovlastio da podnese svoju tužbu pred francuskim sudovima. Ta je odluka u Francuskoj priznata bez ikakvih daljnjih formalnosti, na temelju članka 25. stavka 1. Uredbe br. 1346/2000.
- 20 Sud koji je uputio zahtjev primjećuje da iz sudske prakse Suda u vezi s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 1346/2000 proizlazi da su sudovi države članice otvaranja stečajnog postupka nadležni za odlučivanje o tužbi radi pobijanja radnji stečajnog dužnika. Taj sud ipak dvoji o kvalifikaciji tužbe iz glavnog postupka te o povezanosti te odredbe Uredbe br. 1346/2000 i njezina članka 25. stavka 1. kako bi odredio sud koji ima međunarodnu nadležnost za odlučivanje u predmetu u glavnom postupku.
- 21 U tim je okolnostima Cour de cassation (Kasacijski sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Proizlazi li tužba stečajnog upravitelja, kojeg je imenovao sud države članice u kojoj je otvoren stečajni postupak, kojom se traži proglašenje da su bez pravnog učinka hipoteke upisane na nekretninama dužnika koje se nalaze u drugoj državi članici, kao i prodaje tih nekretnina izvršene u toj državi, radi njihova povrata u imovinu dužnika, izravno iz stečaja te je s njime tijesno povezana?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, jesu li sudovi države članice u kojoj je otvoren stečajni postupak isključivo nadležni za odlučivanje o toj tužbi stečajnog upravitelja ili su, naprotiv, u tu svrhu nadležni sudovi države članice na čijem se državnom području nalaze nekretnine, ili između tih različitih sudova postoji konkurentna nadležnost, i pod kojim uvjetima?
3. Može li odluka kojom sud države članice u kojoj je otvoren stečajni postupak ovlašćuje stečajnog upravitelja da u drugoj državi članici podnese tužbu koja u načelu podliježe nadležnosti suda koji je otvorio postupak rezultirati nametanjem sudske nadležnosti te druge države jer se među ostalim ta odluka može kvalificirati kao odluka koja se bavi tijekom stečajnog postupka u smislu članka 25. stavka 1. Uredbe br. 1346/2000 te je se na tom temelju može priznati bez daljnjih formalnosti, u skladu s tim istim člankom?“

O prethodnim pitanjima

Prvo i drugo pitanje

- 22 Svojim prvim i drugim pitanjem, koje valja razmotriti zajedno, sud koji je uputio zahtjev se u biti pita treba li članak 3. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000 tumačiti na način da tužba stečajnog upravitelja, kojeg je imenovao sud države članice na čijem je području otvoren stečajni postupak, a kojom se nastoji proglasiti da su prodaja nekretnine koja se nalazi u drugoj državi članici te na njoj upisana hipoteka bez učinka prema vjerovnicima, spada u isključivu nadležnost sudova prve države članice.

- 23 Članak 3. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000 dodjeljuje sudovima države članice unutar čijeg državnog područja se nalazi središte dužnikova interesa isključivu nadležnost za otvaranje glavnog stečajnog postupka (presuda od 14. studenog 2018., *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, t. 23. i navedena sudska praksa).
- 24 Valja utvrditi treba li tu odredbu tumačiti na način da ta isključiva nadležnost obuhvaća i tužbu radi pobijanja radnji stečajnog dužnika izvršenih na štetu stečajne mase vjerovnika, poput one u glavnom postupku.
- 25 U tom pogledu, kao prvo valja navesti, temeljeći se na uvodnoj izjavi 6. Uredbe br. 1346/2000 te s ciljem osiguranja korisnog učinka te uredbe, da je Sud presudio da članak 3. stavak 1. navedene uredbe sudovima države članice nadležne za otvaranje stečajnog postupka dodjeljuje međunarodnu nadležnost za odlučivanje o tužbama koje proizlaze izravno iz tog postupka te su s njim usko povezane (vidjeti u tom smislu presudu od 19. travnja 2012., *F-TEX*, C-213/10, EU:C:2012:215, t. 26. i 27. te navedenu sudska praksu).
- 26 Kako bi se utvrdilo je li tužba obuhvaćena međunarodnom nadležnošću sudova države članice na čijem državnom području je otvoren stečajni postupak, valja utvrditi ispunjava li ta tužba ta dva kumulativna kriterija.
- 27 Kad je riječ o prvom kriteriju, kako bi se utvrdilo proizlazi li tužba izravno iz stečajnog postupka, valja primijetiti da iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da odlučujući element za odlučivanje o području u koje spada tužba nije njezin postupovni kontekst, već njezina pravna osnova. U skladu s tim pristupom, treba ispitati proizlazi li pravo ili obveza koja je osnova navedene tužbe iz općih pravila građanskog ili trgovačkog prava ili posebnih pravila o odstupanjima koja vrijede za stečajne postupke (vidjeti u tom smislu presudu od 9. studenoga 2017., *Tünkers France i Tünkers Maschinenbau*, C-641/16, EU:C:2017:847, t. 22. i navedenu sudska praksu).
- 28 Kad je riječ o drugom kriteriju, kako bi se utvrdilo je li tužba usko povezana sa stečajnim postupkom, također je ustaljena sudska praksa da je za odluku o tome je li primjenjivo isključenje iz članka 1. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 44/2001, odlučujući stupanj povezanosti tužbe i stečajnog postupka (presuda od 9. studenoga 2017., *Tünkers France i Tünkers Maschinenbau*, C-641/16, EU:C:2017:847, t. 28. i navedena sudska praksa).
- 29 Kao drugo, Sud je iz analize područja primjene uredbi br. 44/2001 i 1346/2000 i ciljeva Uredbe br. 1346/2000 zaključio da su sudovi države članice na čijem državnom području je otvoren stečajni postupak iz članka 3. stavka 1. te uredbe isključivo nadležni za odlučivanje o tužbama koje izravno proizlaze iz tog postupka i koje su s njim usko povezane (vidjeti u tom smislu presudu od 14. studenoga 2018., *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, t. 36.).
- 30 U predmetnom slučaju, iz elemenata koje je pružio sud koji je uputio zahtjev proizlazi da, s jedne strane, tužba u glavnom postupku ima svoju pravnu osnovu u pravu Ujedinjene Kraljevine koje se posebno bavi stečajem. S druge strane, tu je tužbu, pod uvjetom provjera koje o tom pitanju treba izvršiti sud koji je uputio zahtjev, podnio stečajni upravitelj osobe UB u okviru svoje opće zadaće upravljanja imovinom u stečajnoj masi i njezine likvidacije u interesu vjerovnika.
- 31 Tako tužba stečajnog upravitelja kojeg je imenovao sud države članice otvaranja stečajnog postupka, poput one u glavnom postupku, kojom se nastoji proglasiti da su hipoteke upisane na nekretninama koje se nalaze u drugoj državi članici te prodaje tih nekretnina bez učinka prema stečajnoj masi, proizlazi izravno iz tog postupka te je s njime usko povezana.
- 32 Iz utvrđenja koja se nalaze u točkama 27. do 31. ove presude proizlazi da takva tužba spada u isključivu nadležnost sudova države članice otvaranja stečajnog postupka.

- 33 To se obrazloženje ne može dovesti u pitanje time što se tužba u glavnom postupku odnosi na nekretnine koje se nalaze na području države članice različite od one na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak.
- 34 Naime, Uredba br. 1346/2000 ne predviđa nikakvo pravilo kojim se sudovima mjesta na kojem se nalaze nekretnine dodjeljuje međunarodna nadležnost za odlučivanje o tužbi kojom se nastoji ostvariti povrat tih nekretnina u masu uspostavljenu u okviru stečajnog postupka. Štoviše, koncentracija svih tužbi koje su izravno povezane sa stečajnim postupkom pred sudovima države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak u skladu je s ciljem poboljšanja učinkovitosti i žurnosti stečajnih postupaka koji imaju prekogranične učinke, iz uvodnih izjava 2. i 8. Uredbe br. 1346/2000 (vidjeti u tom smislu presudu od 14. studenoga 2018., *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, t. 33. i navedenu sudsku praksu).
- 35 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo i drugo pitanje valja odgovoriti na način da članak 3. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000 treba tumačiti tako da tužba stečajnog upravitelja, kojeg je imenovao sud države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak, a kojom se nastoji proglasiti da su prodaja nekretnine koja se nalazi u drugoj državi članici te na njoj upisana hipoteka bez učinka prema stečajnoj masi vjerovnika, spada u isključivu nadležnost sudova prve države članice.

Treće pitanje

- 36 Svojim trećim pitanjem, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 25. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000 tumačiti na način da odluka kojom sud države članice otvaranja stečajnog postupka ovlašćuje stečajnog upravitelja da podnese tužbu u drugoj državi članici, čak i kad ona spada u isključivu nadležnost tog suda, rezultira dodjelom međunarodne nadležnosti sudovima te druge države članice.
- 37 Na temelju članka 25. stavka 1. prvog podstavka Uredbe br. 1346/2000, odluke koje se bave tijekom i okončanjem stečajnog postupka, a donesene su od strane suda čija je odluka o otvaranju stečajnog postupka priznata u skladu s člankom 16. te uredbe, priznat će se bez daljnjih formalnosti. Drugi podstavak stavka 1. pojašnjava da se prvi podstavak također primjenjuje na odluke koje izravno proizlaze iz stečajnog postupka i koje su s njima usko povezane, čak i ako ih donosi drugi sud.
- 38 Međutim, članak 25. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000 ne može se tumačiti na način koji bi doveo u pitanje isključivu narav međunarodne nadležnosti sudova države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak za odlučivanje o tužbama koje proizlaze izravno iz tog postupka te su s njim usko povezane.
- 39 U svakom slučaju, taj članak predviđa pojednostavljeni postupak priznanja i izvršenja odluka o otvaranju stečajnog postupka, a ne mehanizam dodjele međunarodne nadležnosti sudu različitom od onog koji je isključivo nadležan na temelju članka 3. stavka 1. Uredbe br. 1346/2000.
- 40 U tom pogledu, Sud je presudio da se članak 25. stavak 1. drugi podstavak Uredbe br. 1346/2000 odnosi isključivo na priznanje i izvršivost odluka koje proizlaze izravno iz stečajnog postupka te su s njim usko povezane, čak i ako ih donosi drugi sud države članice na čijem državnom području je otvoren stečajni postupak. Tom se odredbom samo priznaje mogućnost da sudovi države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak, na temelju članka 3. stavka 1. te uredbe, odlučuju i o tužbi koja izravno proizlazi iz tog postupka te je s njim usko povezana, bilo da je riječ o sudu koji je otvorio stečajni postupak na temelju navedenog članka 3. stavka 1. ili nekom drugom mjesno i stvarno nadležnom sudu te iste države članice (vidjeti u tom smislu presudu od 14. studenog 2018., *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

- 41 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na treće pitanje valja odgovoriti tako da članak 25. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000 treba tumačiti na način da odluka kojom sud države članice otvaranja stečajnog postupka ovlašćuje stečajnog upravitelja da podnese tužbu u drugoj državi članici, čak i kad ona spada u isključivu nadležnost tog suda, ne može rezultirati dodjelom međunarodne nadležnosti sudovima te druge države članice.

Troškovi

- 42 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (deveto vijeće) odlučuje:

1. **Članak 3. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku treba tumačiti tako da tužba stečajnog upravitelja, kojeg je imenovao sud države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak, a kojom se nastoji proglasiti da su prodaja nekretnine koja se nalazi u drugoj državi članici te na njoj upisana hipoteka bez učinka prema stečajnoj masi vjerovnika, spada u isključivu nadležnost sudova prve države članice.**
2. **Članak 25. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000 treba tumačiti na način da odluka kojom sud države članice otvaranja stečajnog postupka ovlašćuje stečajnog upravitelja da podnese tužbu u drugoj državi članici, čak i kad ona spada u isključivu nadležnost tog suda, ne može imati za učinak dodjelu međunarodne nadležnosti sudovima te druge države članice.**

Potpisi